

Asia: VN/15319/2024

Valtioneuvoston periaatepäätös yrittäjyydestä, päivittäminen

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään koskien valtioneuvoston periaatepäätöstä yrittäjyydestä

Mikro- ja yksinyrittäjät ry (MYRY) kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto päivitettävään valtioneuvoston periaatepäätökseen yrittäjyydestä. Pidämme kannatettavana ja tärkeänä, että periaatepäätöstä päivitetään ja katsotaan pidemmälle tulevaisuuteen yli hallituskausien menevällä pitkäjänteisellä strategialla.

JOHDANTO JA YLEISHUOMIOT

Yli 95 prosenttia kaikista suomalaisista yrityksistä on mikroyrityksiä, eli alle 10 henkilöä työllistäviä yrityksiä, ja yksinyrittäjien osuus on 70 prosenttia. Pelkästään jo tästä näkökulmasta tulisi mielestämme periaatepäätöksen yrittäjyydestä olla huomattavasti selkeämmin painotettu tämän ylivoimaisen enemmistön mukaan. Mikro- ja yksinyrittäjät ry arvostaa, että luonnoksen heti alkukappaleessa on mainittu kaiken kokoisen yritystoiminnan olevan tärkeää, itsensä työllistämisestä työnantajayrittäjiin, mutta koko luonnostekstin tasolla tämä jää lähinnä pintapuoliseksi maininnaksi.

Yksinyrittäjyyden vahva kasvu on globaali ilmiö, eikä pelkästään kosketa Suomea. Periaatepäätöstä leimaa perinteinen ideologia, jonka mukaan kasvu, kansainvälistyminen, vienti sekä yritysten TKI-toiminta kuuluu ja on mahdollista ainoastaan isommille työnantajayrityksille. Jokainen yksinyrittäjäkin voi kuitenkin sekä innovoida, että olla kansainvälinen, ja tuhannet yksinyrittäjät toimivat päivittäin osana isoja vienti- ja toimitusketjuja.

Työelämän ja yrittäjyyden murros mainitaan luonnoksessa vain ohimennen. Ne nähdään kokonaisuuden kannalta lähinnä negatiivisessa valossa ja sellaisina erilaisina ilmiöinä, joista tulisi ennemminkin pyrkiä pois takaisin perinteisempään isojen työnantajayritysten ja kokopäiväisen palkkatyön yhteiskuntaan, kuin täynnä mahdollisuuksia uudelleenlaiseen kasvuun ja yrittäjyyteen.

Vakaa, ennustettava ja kasvuun kannustava toimintaympäristö on kaiken kokoisille yrityksille ylivoimaisesti tärkein asia, ja tätä myös luonnoksessa kiitettävästi korostetaan. Ottaen erityisesti huomioon viime kuukausina tapahtuneet yllättävät kiristykset esimerkiksi arvonlisäverotukseen, tätä kohtaa ei voi tarpeeksi alleviivata. Pienilläkin negatiivisilla muutoksilla, etenkin yllättävillä sellaisilla, on valtaiset vaikutukset kymmeniin tuhansiin yrittäjiin ja mikroyrityksiin. Periaatepäätöksen toivoisi kannustavan hallitusta vakaampaan ja ennustettavampaan toimintaan.

Yhteiskunta, globaali markkinatalous ja sitä kautta yrittäjyys on muuttunut aivan valtavasti, ja on edelleen suuressa muutoksessa, mutta tätä ei periaatepäätöksessä analysoida ollenkaan, vaan keskitytään lähinnä perinteisen työllisyys- ja elinkeinopolitiikan sanelemaan talouskasvun strategioihin.

Tulevaisuuden ennustaminen on vaikeaa, mutta luonnos ei tunnista eikä edes mainitse tämän hetken kasvavia ilmiöitä, kuten alustatalouden yrittäjyyttä, kevytyrittäjyyttä, yrittäjyyden ja palkkatyön yhdistämistä, yhteiskunnallisia yrityksiä eikä edes merkittävästi kasvavaa maahanmuuttajayrittäjyyttä ja sen haasteita.

Luonnos ei ylipäättään nosta esiin juuri muita kuin perinteisen talouskasvun arvoja ja tavoitteita, vaikka mm. ekologisuus, kiertotalous, paikallisuus ja perheyrittäjyys ovat merkittäviä syitä ryhtyä yrittäjäksi sekä kehittää nykypäivän uusia tuotteita ja palveluita. Puhtaan siirtymän yritystoimintakin, palvelut ja tuotteet, mainitaan luonnoksessa ainoastaan talouskasvun ajurina, ja toiveena saada kansainvälisiä investointeja – ei arvolähtöisenä yritystoimintana tai tavoitteena luoda paikallista elinvoimaa.

Menneisyyteen päin katsominen ja siitä kiinni pitäminen ei ole koskaan vahvuus. Globaalia ja muuttunutta toimintaympäristöä, sen haasteita, nykypäivän ja lähitulevaisuuden uudenlaisia tapoja toimia ja monipuolista sekä muuttuvaa yrittäjyyttä tulisi pystyä tarkastelemaan periaatepäätöksessä mielestämme rohkeammin ja kattavammin.

TAVOITTEET JA TOIMENPITEET

Yritysten uudistuminen, kasvu ja kansainvälistyminen ovat luonnoksen pääosassa, mutta yritystoiminnan aloittaminen unohdetaan kokonaan. Yritystoiminnan aloittaminen olisi syytä olla erillisenä, omana kohtanaan tavoitteissa, koska ylipäättään yrittäjyyden edistäminen edellyttää kannusteita yritystoiminnan aloittamiseen.

Start-up yrittäjyys ja sen tavoitteet on huomioitu hyvin, mutta periaatepäätöksessä olisi oleellista huomioida aloittavan yrittäjän palvelut sekä tukeminen. Vaikka nykyisessä hallitusohjelmassa

mainitaan erikseen, että kasvua tukevia palveluita ja yritysneuvontaa aiotaan kohdentaa juuri yksinyrittäjille, mikroyrittäjille ja aloittaville yrittäjille, ovat panostukset päinvastoin vähentyneet viime aikoina, mm. ELY-keskusten neuvonta- ja kehittämispalveluiden leikkaamisen, sekä starttirahojen määrärahojen loppumisen myötä useilta alueilta.

Keskittyminen vain start-up yrityksiin sekä isompiin työnantajayrityksiin jättää huomiotta tavallisimmat ja arkipäiväisimmät syyt, jotka kuitenkin ovat suurimmat käytännön esteet yritystoiminnan aloittamiselle ja kasvulle, kuten esimerkiksi heikko yrittäjän sosiaaliturva, vaikeus saada pankkipalveluja tai kohtuullisia pienyrityslainoja sekä kalliit ja hitaat viranomaisrekisterit, kuten Soteri.

Olisi ensiarvoisen tärkeää, että jokaiselle yrittäjälle taattaisiin lailla vähintään oikeus saada peruspalveluja, kuten pankki- ja tietoliikennepalveluja, pyrittäisiin aktiivisesti luomaan pienille yrityksille rahoitusinstrumentteja ja lainapalveluita, sekä kehitettäisiin yrittäjien eläke- ja sosiaaliturvaa nykypäivään.

On turhaa syyttää yksin- ja mikroyrityksiä haluttomuudesta palkata työntekijöitä tai kasvattaa yritystoimintaansa, jolleivät edes elinkeinotoiminnan perusasiat ole yhteiskunnan osalta turvattu yrittäjälle.

Meidän havaintomme mukaan kaikkein eniten mikroyritysten kasvua jarruttavat yrittäjien pelko mahdollisista taloudellisista vaikeuksista, huoli oman sosiaaliturvan puutteesta ja liian vähäinen ja hajanainen tuki talouteen ja palkkaamiseen liittyvissä kysymyksissä ja neuvonnassa.

Työllistämiseen ja palkkaamiseen liittyvät tuki- ja neuvontapalvelut on pääsääntöisesti suunniteltu ja suunnattu isommille yrityksille, vähintään pk-yrityksille, eivätkä ne vastaa etenkin yksinyrittäjän tarpeisiin, jossa yrittäjän pitää yksin oman työnsä ohessa vastata kaikista palkkaamiseen liittyvistä haasteista ja toimenpiteistä.

Olisi myös tärkeää huomioida positiivisessa mielessä, että yksinyrittäjäkin työllistää aina vähintään itsensä, ja välillisesti paljon muita verkostonsa yrittäjiä. Nämä verkostot juuri luovat elinvoimaa ympäri Suomen, ja ovat osaltaan myös merkittävässä asemassa huoltovarmuuden suhteen.

Luonnoksessa nostetaan esiin ns. mittelstand-yritykset kasvun vauhdittajina. Kokonaisuudessa jätetään kuitenkin kokonaan huomioimatta, että niin startup-yritykset kuin mittelstand-yritykset ovat lähes poikkeuksetta syntyvaiheessaan joko yksin- tai mikroyrityksiä. Keskittyminen kapeakatseisesti vain perinteisten teollisuus- tai teknologia-alojen ja keskisuurten yritysten tukemiseen aiheuttaa sen, että Suomi jää merkittävästi jälkeen kilpailijamaista ja rajoittaa monipuolista innovaatiotoimintaa. Esim. kaikissa Pohjoismaissa sekä Baltian maissa juuri mikroyritysten vienti on moninkertaisella tasolla.

Suomen elinkeinorakenteen monipuolistumista ja uudistumista pidetään luonnoksessa tärkeänä, samaten peräänkuulutetaan Suomeen suuntautuvia investointeja, mutta ei huomioida, että juuri monipuoliseen ja ketterään mikroyrityskenttään ja ekosysteemiin panostaminen houkuttelisi myös investointeja ja pääomasijoituksia. Monipuolinen ja ketterä mikroyrityskenttä voisi olla Suomelle merkittävä vahvuus luotaessa kansainvälisiä kontakteja, myyntikanavia ja palveluita. Kielitaitoisena ja hyvin koulutettuna väestönä suomalaisilla on erinomainen mahdollisuus luoda yrittäjinä kansainvälisiä verkostoja, mikroyritysklustereita sekä kv-tiimiyrittäjyyttä.

Vienti- ja kansainvälistysmahdollisuudet eivät suinkaan ole vain keskisuurten ja suurten yritysten yksinoikeus. Isommat elinkeino- ja innovaatiohankkeet muodostavat tyypillisesti ryhmittymiä, jotka koostuvat useista pienemmistä yksin-, mikro- ja pk-yrityksistä. Verkostomainen tapa toimia tai tiimiyrittäjyys on yleistä nykypäivän yrityskentässä. Tällaisiin hankkeisiin tehtyjen sijoitusten ja tukitoimintojen hyödyt tukevat laajemman yrityskentän toimintaa ja kasvua sekä luovat monipuolisen ja elävän yritysten ekosysteemin, joka houkuttelee myös ulkomaisia pääomasijoittajia ja lisää investointeja.

Yllä olevat näkökulmat huomioiden, julkisen yritysrahoituksen instrumentit eivät saa olla yhtiömuotoon sidottuja, vaan niiden tulee ehdottomasti tunnistaa eri yhtiömuodoissa tehtävä toiminta. Työllistäminen tai yrityksen koko ei saa olla ehtona julkiselle yritysrahoitukselle tai lainojen takauksille – innovaatiot ja kansainvälinen toiminta eivät katso yritysmuotoa tai kokoa. Yhden henkilönkin yritys voi tunnetusti tehdä kansainvälisiä innovaatioita ja menestystarinoita.

IPR-OIKEUDET

Heikko osaaminen IPR-oikeuksista ja kansainvälisistä ja eurooppalaisista patenttijärjestelmistä on yksi selkeä kasvun este. Erityisesti yksin- ja mikroyrityksille tulisi lisätä runsaasti maksutonta ja selkeää aineettomien oikeuksien IPR-koulutuksia, alasta riippumatta, jotta ne voivat paremmin sekä suojata, että markkinoida ja myydä innovaatioitaan. Aineettomien oikeuksien merkitys yritystoiminnalle on merkittävää, ja kaiken kokoisille kansainvälistystä tavoitteleville yrityksille, yritysklustereille ja yritystiimeille tulisi tarjota selkeää opastusta ja neuvontaa IPR-oikeuksien suhteen.

YRITTÄJYYSKASVATUS

Suomeen tarvitaan yrittävää ja innovaatioihin kannustavaa asennetta. Tulevaisuuden työelämässä yhä useampi työskentelee yrittäjänä tai yrittäjämäisesti, yhdistää vaihtelevasti palkkatyötä, yrittämistä ja liikkuu työelämän eri muotojen välillä. Yrittäjyyskasvatusta tulisi toteuttaa varhaiskasvatuksesta korkeakouluihin ja sisällyttää vahvemmin myös ammatilliseen koulutukseen. Innovointiin pitäisi kannustaa yhteiskunnallisesti laajasti ja positivistisesti ja yrittäjyyskasvatuksessa tulisi kannustaa jo nuoria rohkeasti innovoimaan.

TYÖELÄMÄN JA YRITTÄJYYDEN MURROS

Työelämän murrokseen vain viitataan luonnoksessa yhtenä syynä yksinyrittäjien määrän kasvuun. Mitään syvempää analyysia ei aiheesta tehdä, vaikka työelämän ja yrittäjyyden murros on yksi merkittävimmistä muutoksista työmarkkinoilla ja yritys kentällä.

Erilaisten uusien yritysmuotojen syntyminen on tärkeä osa koko yritys kentän ja työmarkkinoiden uudistumista ja dynamiikkaa, ja sen tutkimiseen ja ymmärtämiseen tulisi panostaa huomattavasti nykyistä enemmän. Yksinyrittäjien määrän kasvu on vain yksi osa tätä uudistumista ja muutosta. Sen lisäksi tulisi aktiivisesti tunnistaa lukuisia muita yritys kentän ja työmarkkinoiden globaaleja muutoksia, kuten alustatalouden erilaiset yrittäjyyden muodot, kevytyrittäjyys, osa-aikainen ja sivutoiminen yrittäjyys, yrittäjyyden ja palkkatyön yhdistäminen ja lukuisat erilaiset epätyypilliset työsuhteet ja freelancer-tyyppiset toimeksiantosuhteet.

Työmarkkinat ovat muuttumassa vauhdilla perinteisistä palkansaaja-työnantajat -asetelmista hyvin monimuotoisiin työntekemisen muotoihin ja sopimuksiin, jotka haastavat myös vakiintuneita kolmikantaisia asetelmia. Koska Suomi ei ole kupla, vaan nämä muutokset tapahtuvat vauhdilla globaalissa markkinataloudessa, olisi lyhytnäköistä olla huomioimatta niitä yrittäjyyden periaatepäätöksessä.

Yksi konkreettinen esimerkki on itsensä työllistäjien kollektiivinen neuvottelu oikeus, jonka EU-komissio on jo mahdollistanut. Ylipäätään alustatyö- ja yrittäjyys lisääntyy vauhdilla ja siihen tarvitaan EU-tason sääntelyä yhdenvertaisempien toiminta- ja kilpailumahdollisuuksien varmistamiseksi.

Rajat yrittäjyyden ja palkkatyön välillä hämärtyvät, niin hyvässä kuin huonossa. Tarvitaan niin oikeusturvaan, työttömyysturvaan kuin sosiaaliturvaan liittyviä ratkaisuja. Sosiaaliturvaa on täysin välttämätöntä kehittää huomioimaan muuttunut ja monimuotoinen työ ja yrittäjyys ja mahdollisuuksia toimia rinnakkain yrittäjänä ja palkansaajana on parannettava. Työttömyysturvan yhdistelmä vakuutuksen käyttöönotto on tässä vasta ensimmäinen välttämätön askel.

TKI-TOIMINTA JA SEN TAVOITTEET

On olennaista luoda toimintaympäristö, jossa kasvuhaluista yrittäjyyttä voi ylipäätään syntyä. Mikro- ja yksinyrittäjät katsoo, että periaatepäätöksessä tulisi TKI-toiminnan osalta huomioida vahvemmin nimenomaan innovaatiopolitiikka ja sen merkitys erityisesti mikroyrityksille.

Yksin- ja mikroyritysten osuuden merkittävä lisääminen Business Finlandin innovaatorahoituksesta tulisi olla selkeä tavoite. Kun yli 95 prosenttia yrityksistä on mikroyrityksiä, pitäisi pienille yrityksille olla omia rahoitusinstrumentteja ja innovaatio-ohjelmia. Tuottavuuden nostaminen ja kilpailukykyyn vahvistaminen edellyttää, että innovaatiotoimintaa tuetaan myös palvelualoilla, sote-aloilla sekä luovilla aloilla. Nämä alat ovat naisyrittäjävaltaisia, ja jo yhdenvertaisuuden vuoksi pitäisi olla

itsestään selvää, että julkisella rahalla tuetaan eri alojen monipuolista innovaatiotoimintaa, eikä odoteta, että naisyritykset alkavat työstää samanlaisia rahoitushakemuksia samoilta teknologia- ja teollisuusaloilta, kuin miehet. Monipuolisuus on rikkaus, ja siihen pitäisi kannustaa. Etenkin sote-alojen ja palvelualojen aineettomille innovaatioille on myös globaalia kaupallista kysyntää, mihin Suomen olisi ehdottomasti syytä vastata.

Nykyinen Business Finlandin noudattama vientivaatimus myös rajaa kapeakatseisesti kotimarkkinoilla toimintaansa kehittävät yritykset TKI-tuen ulkopuolelle. Tämä heikentää edellä mainittujen palvelu-, sote ja luovien alojen edellytyksiä nostaa tuottavuuttaan. Samalla jätetään merkittäviä mahdollisuuksia esimerkiksi kotimarkkinoiden kiertotaloudesta ja vihreästä siirtymästä huomiotta, joiden on välttämättömää kehittää innovaatioitaan ja toimintojaan ensin kotimaassa.

Pitkän linjan periaatepäätökseltä odottaisi huomattavasti laajempia näkökulmia ja rohkeammin tulevaisuuden mahdollisuuksille avointa otetta. Kaiken kokoisten kasvuhaluisten yritysten tukemiseen ennestään vahvojen vientivetoisten toimialojen ulkopuolelta tulisi keskittää resursseja, ja soveltuvia tuki- ja rahoitusinstrumentteja tulisi kehittää niin palvelu- sote kuin luovillekin aloille, sekä erityisesti kiertotaloutta edistäville tuotteille ja palveluille pitäisi antaa painoarvoa.

Yrittäjyyden periaatepäätöksen tulisi myös tunnistaa mikroyritysten ekosysteemien merkitys yritysten uutta luovana ja ketteränä toimintamallina, joissa yritykset, tutkimuslaitokset ja muut toimijat voivat yhdessä kehittää uusia innovaatioita. Tärkeää olisi luoda pitkän tähtäimen toiminta- ja ohjausmalleja, etenkin jos EU:n erilaisia rahoituksia halutaan hyödyntää tehokkaammin, missä Suomi ei ole onnistunut kovinkaan tehokkaasti viime vuosina.

Mikro- ja yksinyrittäjät ry ehdottaa selkeää kohdentamista mikroyritysten varhaisen vaiheen kiihdyttämö- ja innovaatorahoitukseen. Suomella on kaikki mahdollisuudet luoda ketterä ja kansainvälinen mikroyritysten ekosysteemi lyhyessäkin ajassa, mutta se edellyttää, että tukitoimintoja ja rahoitusta suunnataan myös uusille toimialoille ja kannustetaan klusterimaiseen yritysten yhteistyöhön.

HALLINNOLLISET HAASTEET, BYROKRATIA JA VAKAA TOIMINTAYMPÄRISTÖ:

Keskeinen osa periaatepäätöksessä liittyy yritysten hallinnollisen taakan keventämiseen. Luonnoksessa tuodaan hyvin esiin sääntelyn sujuvoittamisen merkitys yritysten toiminnalle. Mikro- ja yksinyrittäjät ry laittaa tälle kohdalle erityistä painoarvoa, sillä tällä hetkellä taloudellisen taantuman rajamailla on ollut erityisen haitallista, ettei yritysten toimintaympäristö ole vakaa ja ennustettava.

Etenkin mikroyritysten hallinnollinen taakka on viime aikoina vain korostetusti lisääntynyt, niin nopeiden arvonlisäveromuutoksien takia, kuin erilaisten viranomaisien uudistettavien lupa-,

rekisteri- ja tietojärjestelmien takia, kuten Soteri. Pahimmillaan tilanne on tuhansien yrittäjien kohdalla johtamassa yritystoiminnan lopettamiseen.

Digitalisaation ja automatisoinnin hyödyntäminen tulisi aina helpottaa yritysten hallinnollista taakkaa, ja nyt tilanne on usein päinvastainen, samalla kun kulut vielä lisäksi usein moninkertaistuvat entiseen verrattuna. On oleellista, että kaikkien yritysmuotojen osalta tulisi varmistaa yhdenvertainen sähköisten palveluiden laaja saatavuus ja helppokäyttöisyys.

EU:n ympäristö- ja yritysvastuusäntely on tuomassa runsaasti lisää raportointivaatimuksia ja hallinnollista taakkaa yrityksille. On jo nyt selvää, että yksin- ja mikroyritysten kannalta hallinnollinen taakka voi olla kohtuuton ja jopa ylitsempääsemätön, etenkin jos isompien yritysten annetaan vyöryttää niihin kohdistuvia vastuullisuus- ja kestävyysraportoinnin vaatimuksia alaspäin alihankintaketjussa omia vastuita keventääkseen. Tämä on asia, jota tulee pitää silmällä ja tarvittaessa rajoittaa viranomaistoiminnalla.

Mikro- ja yksinyrittäjät ry pitää ehdottoman tärkeänä, että yksikään järjestelmä, rekisteri tai tietokanta ei saa olla hallinnolliselta taakaltaan sellainen, että se estää tai merkittävästi hidastaa asianmukaista elinkeinonharjoittamista.

Periaatepäätöksessä on todettu tasapuolisen toimintaympäristön turvaaminen yrityksille näin: ”Yritysten kasvu- ja toimintaedellytyksiin julkinen hallinto voi vaikuttaa yritysten toimintaympäristöä vahvistavilla ja tasapuolista toimintaympäristöä turvaavilla yrittäjyyspolitiikan toimilla, jotka lisäävät yrittäjien luottamusta siihen, että yrittäjyyden toimintaympäristö on tasapuolinen, johdonmukainen, selkeä, markkinoille tulon ja siellä toimimisen mahdollistava ja riittävästi ennakoitavissa oleva.” Peräänkuulutamme, että tämä myös todella toteutuu.

JULKISET TOIMIJAT, IN-HOUSE JA KILPAILUTUS

Julkisten toimijoiden tulisi luopua sellaisista liiketoiminnoista, joissa on selvästi yksityisten yritysten tarjontaa ja kilpailua. Julkisen sektorin hankintojen, kilpailutusten ja hankintaprosessien on oltava paljon nykyistä avoimempia, jotta saadaan kustannussäästöjä ja tietojen parempaa ja aidompaa vertailua.

Julkisella rahalla tehtäviä kilpailutuksia on välttämätöntä pilkkoa pienempiin osiin ja vaatimustasoa pitää kohtuullistaa tai vähintään yksinkertaistaa ja selkeyttää, jotta myös mikro- ja pienyritykset pääsevät suoraan mukaan isompiin hankintoihin.

MAAHANMUUTTO

Yrittäjän oleskeluluvan saamista pitää sujuvoittaa sekä nopeuttaa ja oleskelulupa pitää lähtökohtaisesti liittää sekä työntekemisen että elinkeinonharjoittamisen oikeudet. Nykypäivänä, ja

aivan erityisesti maahanmuuttajana, on aivan tyypillistä joutua liikkumaan työelämässä erilaisten yrittäjyyden sekä työn tekemisen muotojen välillä. Raja näiden välillä voi vaihdella nopeastikin ja työtilanteet muuttua. Ei ole kohtuullista henkilön kannalta, eikä järkevää maahanmuuttopolitiikkaa, että henkilö joutuu aina hakemaan uutta oleskelulupaa elämäntilanteen muuttuessa työn tekemisen osalta.

Maahanmuuttajataustaisten yrittäjien tukemiseksi on lisättävä monikielistä neuvontaa erityisesti aloittaville yrittäjille, sekä helpotettava yritystilin ja muiden yritystoiminnan kannalta välttämättömien palveluiden avaamista.

POIKKIHALLINNOLLISUUS

Poikkihallinnollista yhteistyötä on välttämätöntä lisätä. Aiemmassa yrittäjyyden periaatepäätöksessä korostettiin paljon enemmän poikkihallinnollisen yhteistyön merkitystä ja pyrittiin varmistamaan poikkihallinnollinen sidosryhmien yhteistoiminta sekä koordinaatio sopimalla yhteistyörakenteista ja toimintamalleista.

Nyt uudessa luonnoksessa lähes päinvastoin todetaan, että ministeriöt sitoutuvat toteuttamaan periaatepäätöksen tavoitteita omilla vastuualueillaan ja käytettävissä olevien resurssiensa puitteissa. Tämä ei todellakaan ole riittävästi, jos yritysten toimintaympäristöä halutaan aidosti tukea ja myös välttää ristiriitaisia toimenpiteitä, aloitteita ja ehdotuksia. Mikro- ja yksinyrittäjät vaatii, että vanhan periaatepäätöksen linjaukset vähintään säilytetään koskien poikkihallinnollista yhteistyötä. Ideaalisti yhteistyön merkitystä ja sidosryhmätyön edistämisen tärkeyttä tulisi entisestään korostaa.

Hanén Liisa
Mikro- ja yksinyrittäjät ry